

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 118/16, Praha 1, proti rozhodnutím žalované ze dne 27. 12. 2024, č. j. 10.04-000107/24-0002, a ze dne 27. 12. 2024, č. j. 10.04-000108/24-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2025, č. j. 5 A 27/2025-45,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně ze dne 11. 12. 2025 o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a lhůty k doplnění kasační stížnosti o důvody a petit, které byly stanoveny usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2025, č. j. 9 As 170/2025-5, **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřuje proti rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl její žalobu proti rozhodnutím žalované ze dne 27. 12. 2024, č. j. 10.04-000107/24-0002 (dále jen „první rozhodnutí žalované“), a ze dne 27. 12. 2024, č. j. 10.04-000108/24-0002 (dále jen „druhé rozhodnutí žalované“). Těmito rozhodnutími žalovaná rozhodla, že se stěžovatelce neurčuje advokát k poskytnutí právní služby za úplatu podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Právní služby měly spočívat v zastoupení stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti vedeném před Nejvyšším správním soudem (dále též „NSS“) pod sp. zn. 5 As 283/2024 (první rozhodnutí žalované) a v řízení o ústavní stížnosti proti rozsudku NSS ze dne 26. 9. 2024, č. j. 4 As 34/2024-41 (druhé rozhodnutí žalované).

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 7. 11. 2025, č. j. 9 As 170/2025-5, vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)) a k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které napadá rozsudek městského soudu, a upřesnění toho, co navrhuje (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek stanovil lhůtu 15 dnů, k doložení zastoupení lhůtu 1 měsíce a k doplnění kasační stížnosti o důvody a petit lhůtu 1 měsíce. Současně poučil stěžovatelku o následcích nesplnění výzvy. Usnesení jí bylo doručeno dne 13. 11. 2025.

[3] Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek na účet Nejvyššího správního soudu včas dne 27. 11. 2025 (posledním dnem lhůty byl pátek 28. 11. 2025). Podáním ze dne 11. 12. 2025 stěžovatelka požádala o prodloužení lhůty pro doložení zastoupení a doplnění kasační stížnosti o důvody a petit, a to o 1 měsíc. Svou žádost odůvodnila tím, že dne 8. 12. 2025 požádala žalovanou o určení advokáta v této věci, což doložila kopií této žádosti.

[4] Žádosti o prodloužení lhůt Nejvyšší správní soud nevyhověl. Z počtu řízení, které u něj stěžovatelka zahájila a vedla, je zřejmé, že je znalá řízení o kasační stížnosti a je si vědoma požadavku na povinné zastoupení advokátem. Přesto nepožádala žalovanou o určení advokáta již při podání kasační stížnosti dne 5. 11. 2025, ale až o měsíc později dne 8. 12. 2025. Pro tento postup neposkytla žádné vysvětlení. Stěžovatelka tak v rozporu se zásadou, podle níž ochrana práv náleží těm, kdo o ně dbají, nečinila včasné aktivní kroky k doložení plné moci a spoléhala výhradně na žalovanou, že jí advokáta určí v podstatě obratem. Určení advokáta žalovanou zároveň není jedinou možností, jak získat kvalifikované zastoupení, a proto stěžovatelka neměla ustát v hledání advokáta a pouze čekat na rozhodnutí žalované. Je obecně známo, že počet advokátů v České republice je značný. V každém větším městě jich lze oslovit desítky (nejblíže bydlišti stěžovatelky se nachází např. statutární město Ostrava). Stěžovatelka netvrdila žádné mimořádné okolnosti, které by jí v hledání a nalezení zastoupení advokátem bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

[5] Nejvyššímu správnímu soudu je z vlastní činnosti známo, že stěžovatelka si byla v minulosti schopná sama zajistit zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (např. řízení vedená pod sp. zn. 1 As 3/2023, sp. zn. 3 As 94/2023, nebo sp. zn. 2 As 155/2023). Důvody, pro které by tomu tak nemohlo být i v nyní posuzované věci, nesdělila. Stejně tak je z vlastní činnosti známá i skutečnost, že žalovaná zamítá žádosti stěžovatelky uplatněné v jiných řízeních o kasační stížnosti a advokáta jí neurčuje (např. řízení vedená pod sp. zn. 6 As 33/2022, sp. zn. 10 As 135/2022, sp. zn. 2 As 155/2023 atd.). Ostatně i ve stávající věci je předmětem řízení opět přezkum rozhodnutí žalované o neurčení advokáta k poskytnutí právní služby.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 260/2022-32, „[v]yčkávat za těchto okolností dalšího rozhodnutí České advokátní komory by se dříve či později mohlo proměnit v nekonečný řetězec zacyklených soudních sporů, kdy se předmětem řízení stává neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta“ (bod 8 citovaného usnesení). V této situaci proto není účelné nadále vyčkávat na rozhodnutí žalované o žádosti stěžovatelky ze dne 8. 12. 2025 o určení advokáta. Prodloužením lhůty by se pouze zvětšil

pokračování

prostor pro další zacyklení návazných soudních sporů s totožným předmětem bez reálného hmotněprávního nároku (usnesení NSS ze dne 5. 6. 2025, č. j. 8 As 82/2025-31, bod 7).

[7] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud žádost stěžovatelky ze dne 10. 11. 2025 o prodloužení lhůty pro doložení zastoupení zamítl. Stejně tak neshledal v podání žádosti žalované o určení advokáta žádný vážný důvod pro prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti o důvody a petit podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

[8] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě (do 15. 12. 2025) nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., nesplnila jednu z podmínek řízení a v řízení nelze pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. O tomto následku nesplnění výzvy byla stěžovatelka poučena. Lze jen dodat, že s ohledem na nedoplnění kasační stížnosti o důvody a petit byl dán rovněž důvod jejího odmítnutí podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[9] Protože Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud rozhodl také o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovatelce podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona o soudních poplatcích. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Podle § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích postupuje soud obdobně v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Soudní poplatek ve výši 5 000 Kč bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen k rukám stěžovatelky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2025

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu